

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของแรงงานตอบบทบาทนักรการเมืองในพื้นที่ ศึกษากรณี เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคาดหวังของแรงงานตอบบทบาทของนักรการเมืองใน และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับความคาดหวังของแรงงานตอบบทบาทของนักรการเมืองในพื้นที่ โดยปัจจัยที่ศึกษาคือ ข้อมูล พื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และข้อมูลด้านลักษณะ งานหรือเกี่ยวข้องกับการทำงาน ได้แก่ รายได้ อาชีพ ตำแหน่ง อายุงาน โดยใช้ความคาดหวัง ด้านการส่งเสริมการพัฒนาอาชีพและรายได้ การส่งเสริมการพัฒนาองค์กรแรงงาน และ การพัฒนาสวัสดิการมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษานี้ผู้ศึกษาได้ใช้กลุ่มตัวอย่างคือแรงงาน ในชุมชนสวนสัมพันธ์ เขตจอมทอง ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปจำนวนทั้งสิ้น 60 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงความสมัครใจในการให้ ข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและนำข้อมูลที่ได้จาก การตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างไปทำการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูป SPSS for Window สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการเปรียบเทียบสมมุติฐาน และค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับความคาดหวังโดยใช้ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (Mean Difference)

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษาความคาดหวังของแรงงานตอบบทบาทของนักรการเมืองในพื้นที่ ศึกษา เฉพาะกรณีชุมชนสวนสัมพันธ์ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ของพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.0 มีอายุ 18-27 ปี รองลงมา ร้อยละ 31.7 มีอายุ 38 ปีขึ้นไป โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.7 เป็นชาย ร้อยละ 38.3 เป็นหญิง โดยมาก ร้อยละ 65.0 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. หรือต่ำกว่า ร้อยละ 35.0 มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. หรือสูงกว่า

สถานภาพสมรส พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.3 เป็นโสด รองลงมา ร้อยละ 38.3 สมรสแล้ว มีเพียง ร้อยละ 8.3 ที่มีสถานภาพมาย/หย่าร้าง ซึ่งส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.0 มีรายได้ 5,001-10,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 28.3 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนผู้ที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาท มีสัดส่วน ร้อยละ 21.7 อาชีพส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.0 มีอาชีพรับจ้าง รองลงมา ร้อยละ 11.7 มีอาชีพเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.7 มีตำแหน่งหน้าที่การทำงาน ในระดับปฏิบัติงาน ร้อยละ 38.3 มีตำแหน่งหน้าที่การทำงานในระดับหัวหน้างานขึ้นไป และ ร้อยละ 71.7 ทำงานในสถานประกอบการปัจจุบันเป็นระยะเวลา 6 ปีขึ้นไป ร้อยละ 28.3 ทำงานในสถานประกอบการปัจจุบันเป็นระยะเวลา 1-5 ปี นอกจากนี้ยังพบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.3 อาศัยอยู่ในเขตจอมทองมาเป็นเวลา 1-10 ปี รองลงมา ร้อยละ 23.3 อาศัยอยู่ในเขตจอมทองมาเป็นเวลา 11-20 ปี

ส่วนที่ 2 บทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (ส.ก.) ที่แรงงานคาดหวัง

ผลการศึกษาความคาดหวังของแรงงานต่อบทบาทของนักการเมืองในพื้นที่ : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร พบว่า หน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพที่แรงงานคาดหวัง ใน 3 ด้าน คือ ด้านพัฒนาอาชีพและรายได้ โดยแรงงานคิดว่าเป็นหน้าที่ที่คาดหวังในระดับมาก ด้านพัฒนาองค์กรแรงงาน โดยแรงงานคิดว่าเป็นหน้าที่ที่คาดหวังในระดับมาก ด้านพัฒนาสวัสดิการแรงงาน โดยแรงงานคิดว่าเป็นหน้าที่ที่คาดหวังในระดับมากเช่นกัน โดยทั้ง 3 ด้านนี้ แรงงานให้ความคาดหวังกับบทบาทของนักการเมืองในพื้นที่มากที่สุด คือ ด้านพัฒนาสวัสดิการแรงงาน รองลงมา คือ ด้านพัฒนาอาชีพและรายได้ ส่วนด้านพัฒนาองค์กรแรงงาน พบว่า แรงงานให้ความคาดหวังน้อยกว่าด้านอื่น ๆ เมื่อศึกษาถึงหน้าที่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครโดยรวมแล้ว พบว่า แรงงานคิดว่าเป็นบทบาทที่คาดหวังในระดับมาก

ด้านพัฒนาอาชีพและรายได้ พบว่า เรื่องที่แรงงานคาดหวังมากที่สุด คือ การแปรรูปที่ดินประมาณลงพื้นที่เพื่อจัดให้มีศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน (กศน.) ในชุมชนแรงงาน เพื่อสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสได้ศึกษาต่อนอกเวลาทำงาน แรงงานคิดว่าเป็นหน้าที่ที่คาดหวังสำคัญ ในระดับมาก เรื่องที่แรงงานคาดหวังน้อยที่สุด คือ ประสานงานกับ ส.ข. ในเขตพื้นที่เพื่อจัดหาตลาดสินค้า

ด้านพัฒนาองค์กรแรงงาน เรื่องที่แรงงานคาดหวังมากที่สุด คือ การเสนอและผลักดันให้เกิดการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต 3 ชีวิต แรงงานคิดว่าเป็นหน้าที่ที่คาดหวัง ในระดับมาก เรื่องที่แรงงานคาดหวังน้อยที่สุด คือ การเป็นผู้แก้ปัญหาความขัดแย้งในสถานประกอบการ คาดหวังในระดับปานกลาง

ด้านพัฒนาสวัสดิการแรงงาน เรื่องที่แรงงานคาดหวังมากที่สุด คือ ให้การสนับสนุนโครงการลานกีฬาด้านยาเสพติด แรงงานคิดว่าเป็นหน้าที่ที่คาดหวังในระดับมาก เรื่องที่แรงงานคาดหวังน้อยที่สุด คือ เป็นประธานในงานทอดผ้าป่า กฐิน ตาม วัดต่าง ๆ

ผลการเปรียบเทียบภาพรวมแต่ละด้านความคาดหวังของแรงงาน

1. แรงงานคาดหวังหน้าที่ของ ส.ก. ด้านพัฒนาอาชีพและรายได้ ต่างกับด้านพัฒนาองค์กรแรงงาน โดยคาดหวังด้านพัฒนาอาชีพและรายได้มากกว่าด้านพัฒนาองค์กรแรงงาน

2. แรงงานคาดหวังหน้าที่ของ ส.ก. ด้านพัฒนาอาชีพและรายได้ไม่ต่างกับด้านพัฒนาสวัสดิการแรงงาน

3. แรงงานคาดหวังหน้าที่ของ ส.ก. ด้านพัฒนาองค์กรแรงงานต่างกับด้านพัฒนาสวัสดิการแรงงาน โดยคาดหวังด้านพัฒนาสวัสดิการแรงงานมากกว่าด้านพัฒนาองค์กรแรงงาน

ผลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังของแรงงาน

1. อายุที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทของนักการเมืองในพื้นที่ด้านพัฒนาสวัสดิการแรงงานแตกต่างกัน ส่วนอายุที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทของนักการเมืองในพื้นที่ด้าน พัฒนาอาชีพและรายได้ด้านพัฒนาองค์กรแรงงานหน้าที่โดยรวมของ ส.ก. ไม่แตกต่างกัน

2. เพศที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทของนักการเมืองในพื้นที่ด้านพัฒนาองค์กรแรงงานแตกต่างกัน ส่วนเพศที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทของนักการเมืองในพื้นที่ด้านพัฒนาอาชีพและรายได้ ด้านพัฒนาสวัสดิการแรงงาน หน้าที่โดยรวมของ ส.ก. ไม่แตกต่างกัน

3. การศึกษาที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทของนักการเมืองในพื้นที่ด้านพัฒนาอาชีพและรายได้ ด้านพัฒนาองค์กรแรงงาน ด้านพัฒนาสวัสดิการแรงงาน หน้าที่โดยรวมของ ส.ก. ไม่แตกต่างกัน

4. สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทของนักการเมืองในพื้นที่ด้านพัฒนาอาชีพและรายได้ด้านพัฒนาองค์กรแรงงานด้านพัฒนาสวัสดิการแรงงานหน้าที่โดยรวมของ ส.ก. ไม่แตกต่างกัน

5. รายได้ที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทของนักการเมืองในพื้นที่ด้านการส่งเสริมและพัฒนาองค์กรแรงงาน ด้านการส่งเสริมพัฒนาสวัสดิการแรงงานและหน้าที่โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนรายได้ที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทของนักการเมืองในพื้นที่ด้านพัฒนาอาชีพและรายได้

6. อาชีพที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทของนักการเมืองในพื้นที่ด้านพัฒนาสวัสดิการแรงงานแตกต่างกัน ส่วนอาชีพที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทของ

นักการเมืองในพื้นที่ด้านพัฒนาอาชีพและรายได้ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาองค์กรแรงงานและหน้าที่โดยรวมไม่แตกต่างกัน

7. ตำแหน่งที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทของนักการเมืองในพื้นที่ด้านพัฒนาอาชีพและรายได้ด้านพัฒนาองค์กรแรงงานด้านพัฒนาสวัสดิการแรงงานหน้าที่โดยรวมของ ส.ก. ไม่แตกต่างกัน

8. ระยะเวลาการทำงานที่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทของนักการเมืองในพื้นที่ด้านพัฒนาอาชีพและรายได้ด้านพัฒนาองค์กรแรงงานด้านพัฒนาสวัสดิการแรงงานหน้าที่โดยรวมของ ส.ก. ไม่แตกต่างกัน

บทบาทที่คาดหวัง

บทบาทที่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่แรงงานในชุมชนสวนสัมพันธ์ให้ความสำคัญคือบทบาทในทุกบทบาททั้งในบทบาทจริงตามที่พระราชบัญญัติการบริหารกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ซึ่งเป็นบทบาทที่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครกระทำครบถ้วน และบทบาทที่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครทำจริงและปฏิบัติเป็นประจำ เป็นการปฏิบัตินอกเหนือจากหน้าที่ เพราะเป็นบทบาทที่มีได้กำหนดตามกฎหมาย แต่ตั้งใจกระทำเพื่อดูแรงงานในชุมชนซึ่งเป็นประชาชนในท้องถิ่นให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และมีโอกาสได้ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นได้มากขึ้น

ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของแรงงานต่อบทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่แรงงานคาดหวัง พบว่า

1. ปัญหาด้านการพัฒนาความรู้และอาชีพ แรงงานมีความคาดหวังต้องการให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร จัดให้มีการอบรมในด้านวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อให้แรงงานมีความรู้ความสามารถมากขึ้น มีการอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงาน เช่น อบรมทางคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ให้แรงงานสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ในระดับหนึ่ง เพื่อเป็นประโยชน์และลดอุปสรรคในการทำงาน อบรมวิชาช่างต่าง ๆ เพื่อสามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่แรงงาน

2. ปัญหาด้านการได้รับความคุ้มครองในปัญหาพื้นฐานในการทำงาน ได้แก่ สวัสดิการแรงงานต่าง ๆ เช่น บ้านพัก รถรับส่งพนักงาน ชุดเครื่องแบบ น้ำดื่มที่สะอาด รวมถึงความปลอดภัยในการทำงาน เช่น ขาดพัดลมระบายอากาศในโรงงาน

3. ปัญหาด้านสาธารณูปโภค เช่น ด้านการคมนาคม ขาดความสะดวกคล่องตัว โดยเสนอแนะให้เร่งผลักดันรถไฟฟ้ามายังฝั่งธนบุรีตามโครงการที่ได้ดำเนินไว้แล้วให้เร็วขึ้น รวมทั้งการขยายสะพาน ซ่อมแซมถนน ขุดลอกคูคลอง ท่อระบายน้ำ ฉีดยุง ไฟแสงจันทร์ส่องสว่าง

4. ปัญหาด้านการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ เสนอแนะให้ดูแลการใช้จ่ายด้านงบประมาณที่ใช้ในโครงการต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด และเร่งรัดให้แต่ละโครงการเสร็จสิ้นลงในเวลารวดเร็ว ทันต่อความต้องการของประชาชนและแรงงาน

5. ด้านคุณธรรมทางการเมืองในการให้สัญญาไว้ในกาหาเสียงเลือกตั้ง

6. ด้านความรู้ความเข้าใจในสิทธิความเป็นลูกจ้าง ได้แก่ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพแรงงาน องค์กรแรงงานต่าง ๆ มาตรฐานแรงงานไทย มรท. 8001-2546 รวมถึงอนุสัญญาขั้นพื้นฐานขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะด้านหน่วยงานภาครัฐ และกรุงเทพมหานคร

1. ควรเพิ่มอำนาจให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ให้มีอำนาจหน้าที่ในการคุ้มครองดูแลแรงงานในกรุงเทพมหานครได้ในบางกรณี เช่น โอนอำนาจในการตรวจโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก และสถานประกอบการรายย่อย (โรงงานลักษณะห้องแถว) ที่มีเป็นจำนวนมากในท้องที่ที่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีความใกล้ชิด สามารถดูแลได้ ขาดแต่อำนาจในการควบคุมทางกฎหมาย รวมถึงปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางปฏิบัติในการดูแลกรุงเทพมหานครของกระทรวงมหาดไทยให้เป็นลักษณะการกำกับดูแลอย่างจริงจัง มีใช้การควบคุมดูแล

2. จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร กับข้าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดความสมานฉันท์ในการทำงาน มีความเข้าใจบทบาทซึ่งกันและกัน ให้ความร่วมมือในการทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี เป็นการทำความเข้าใจถึงเป้าหมายในการทำงานของทั้งสองฝ่าย เพื่อเป็นการยุติความขัดแย้งทางความคิดจากข้าราชการประจำที่คิดว่าสมาชิกสภากรุงเทพมหานครรีบเร่งทำงานเพื่อเป็นการหาเสียง เพราะอย่างไรก็ตามโครงการสำคัญเร่งด่วนทุกโครงการที่เป็นประโยชน์ซึ่งเสนอยุติและผลักดันโดยสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและสำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือของข้าราชการกรุงเทพมหานคร

3. กรุงเทพมหานครควรจัดให้มีศูนย์อบรมพัฒนาวิชาชีพให้แก่แรงงานและประชาชนทั่วไป โดยบรรจุไว้ในนโยบายโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีจำนวนถึง 433 โรง เพื่อเป็นประโยชน์ในการฝึกหัดเพิ่มเติมพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่เคยปฏิบัติจัดให้มีมาขาดหายไปเพราะติดขัดทางข้อกำหนดกฎหมายการเลือกตั้ง

ข้อเสนอแนะด้านสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

1. ควรออกพบปะประชาชนและประชาชนในฐานะที่เป็นแรงงาน เพื่อดูแลความเป็นอยู่และรับทราบถึงความต้องการของประชาชนในฐานะแรงงานให้มากขึ้น
2. ความมีคุณธรรมทางการเมือง เมื่อรับปากอะไรไว้ในขณะหาเสียงเลือกตั้ง ควรปฏิบัติตามนโยบายที่ได้หาเสียงไว้
3. ประชาสัมพันธ์ให้แรงงานได้ทราบถึงบทบาทที่แท้จริงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เช่น ให้ทราบว่าสมาชิกสภากรุงเทพมหานครทุกคนสามารถเป็นตัวแทนของประชาชนกรุงเทพมหานครได้ในทุกเขต 50 เขต โดยเป็นตัวแทนของประชาชน 100,000 คน ต่อสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร 1 คน มีเรื่องราวร้องทุกข์ใด ๆ สามารถพบสมาชิกสภากรุงเทพมหานครคนใดก็ได้ และให้ทราบถึงอำนาจและหน้าที่ที่แท้จริงตามกฎหมายควบคุมไปด้วยอย่างจริงจัง
4. การอนุมัติการใช้งบประมาณประจำปีของกรุงเทพมหานครที่มีเป็นจำนวนมากอย่างเหมาะสม เป็นประโยชน์และสอดคล้องความต้องการของแรงงานในชุมชน ซึ่งเป็นประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง รวมถึงพัฒนาเขตและงบบุคลากร ควรใช้ให้เกิดสาธารณประโยชน์ และเกิดการกระจายการพัฒนาไปแต่ละชุมชนอย่างทั่วถึงและเสมอภาค

ข้อเสนอแนะในครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาแรงงานทั้งหมดในกรุงเทพมหานคร
2. ควรทำการศึกษาเพิ่มถึงความพอใจในบทบาทของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่ได้ปฏิบัติไปแล้วต่อแรงงาน
3. ควรศึกษาบทบาทความคาดหวังของแรงงานต่อบทบาทของนักการเมืองระดับประเทศด้านแรงงาน